

30. LET 'PLANINKE'

"Kraljičina zemlja", kot bi po naše rekli Queenslandu je v poslednjih tednih zavzemala kaj veliko prostora v časopisju radi industrijskih problemov. Sindikati so jo celo poskušali blokirati in so zato prekinili ves promet med to pokrajino in ostalo Avstralijo.

No, našemu sodelavcu Lončarju tudi blokada ni mogla zapreti poti. Ko je bil popolnomočen, da zastopa S.D.M. na praznovanju 30-letnice ustanovitve "Planinke" — društva Slovencev v Brisbane, ga nič ni moglo ustaviti. Tudi dejstvo ne, da mu je odbor S.D.M. odmeril komaj toliko gotovine, da si je deloma pokrill potne stroške, češ, za jesti in spati pa naj si sam poskrbi, saj bi moral tudi doma sam plačati za hrano in spanje. Tako se je zgodilo, da je po zaslugi Božotove vztrajnosti in iznajdljivosti S.D.M. edino od vseh slovenskih društev bilo zastopano na tem pomembnem mejniku društvenega življenja Slovencev v prestolnici Queenslanda. In po vseh vesteh, ki smo jih prejeli od tam, je gospod Lončar izvrstno opravil svojo nalogo in nam tudi povedal sledeče o praznovanju:

Za dostojno obeležje tega jubileja so člani "Planinke" pripravili akademijo v dvorani "Chedwick Hall" v predmestju Carina v soboto 4. maja, v nedeljo pa so odprli delno zgrajene klubske prostore na slovenskem hribočku — 146 Beenleigh — Redland Bay Rd., Cornuba.

Akademija je bila zelo lepo obiskana; udeležilo se jo je veliko število tamošnjih Slovencev, pa tudi gostov drugih narodnosti. Vsi so bili zelo zadovoljni z lepo pripravljenim programom v izvedbi kategera je sodelovalo pomembno število že v Avstraliji rojenih mladih Slovencev.

Nastop je pričel z pozdravnim nagovorom predsednik "Planinke" gospod Mirko Cuderman. Sledil je zelo dobro uvežban nastop mešanega pevskega zbora pod vodstvom gospoda Staneta Sivca. Z deklamacijami so napravili lep vtis nato Tomaz Visočnik ter Robert in Tomaz Kaplan. Komedija "Špelca iz Ljubljane", katero je režirala in tudi odlično odigrala glavno vlogo Anka Brožič.

H koncu pa sta s petjem ob spremljavi kitare zabavali prisotne Kristinca in Dragica — brhki vnukinji nedavno umrlega Jožeta Pluta, katerega je vsa slovenska družina v Brisbane poznala pod imenom "naš ate".

Cela prireditev, ki je bila na odlični višini, se je nato končala ob zakuski in prijetnem kramljanju ter obujanju spominov. V nedeljo 5. maja pa so na zemljišču "Planinke" uradno odprli nove klubske prostore.

Svoje zemljišče so si tamošnji Slovenci kupili na zelo lepem kraju, ki se nahaja južno od Brisbane ob "Pacific Highway" nekako na pol poti do Surfers Paradise. Zemljišče se nahaja na z drevjem obdani vzpetini in je veliko kake štiri akre. Prav na sredini zemljišča si grade poslopje, ki je sedaj že v takem stanju, da ga lahko uporabljajo za najnujnejše potrebe. Kot je to primer pri večini slovenskih društvenih domov v Avstraliji, si tudi rojaki v Brisbanu postavljajo ta dom brez tuje pomoči, s svojimi sredstvi in s svojim prostovoljnim delom.

Ob 11.00 uri dopoldne so začeli slovenost s sv. mašo, katero je daroval pater Valerijan Jenko iz Slovenskega verskega središča v Sydneyu.

Po bogoslužju je predsednik gospod Cuderman pozdravil vse navzoče in še posebej omenil med častnimi gosti senatorja Lajovica, patra Valerijana in predstavnika S.D.M. gospoda Lončarja.

Kljub temu, da žive v med seboj zelo oddaljenih predmestjih so si Slovenci v Brisbane ustanovili svoj pevski zbor, ki je odlično uvežban. Na fotografiji vidimo pevce ko so nastopili na praznovanju 30 letnice kluba "Planinka" letos, 4. maja.

Sledilo je skupno kosilo, ki se je končalo ob 2.00 uri popoldne, ko je senator Lajovic uradno odprl klubske prostore. Za njim je spregovoril gospod Božo Lončar. V imenu S.D.M. je čestital rojakom v Brisbanu za jubilej njihovega društva ter jim izročil darilo S.D.M. Nato pa jim je sporočil tudi pozdrave Ko-ordinacijskega odbora Slovenskih društev v Viktoriji ter uredništva Vestnika. Pater Valerijan pa je pozdravil vse prisotne v imenu vseh slovenskih verskih središč v Avstraliji.

Po uradnem delu je sledila prosta zabava, na kateri je za ples poskrbel orkester Lojzeta Koludra, s svojim petjem pa sta zopet razveseljevali Kristinca in Dragica

S temi novimi prostori je že dvanajsto slovensko društvo v Avstraliji prišlo do svoje strehe. Ni dvoma, da bodo lastni prostori olajšali, a s tem tudi povečali društveno aktivnost rojakov v Brisbanu in, da bomo odslej tudi pričre večje povezanosti in sodelovanja z ostalimi našimi organizacijami po Avstraliji.

JALTA-NAPAKA

Ob 40. obletnici spozruma v Jalti, katerem so bile začitane meje zapadnemu in vzhodnemu političnemu vplivu v Evropi, to je spozrumu med Stalinom, Churchillom in Roosvetom, ko so si razdelili Evropo, je Odbor za preklid Jaltskega spozruma organiziral v Adelaidi shod, na katerem je govoril tudi federalni minister vseljanje in etnične zadeve gospod Ch Hurford.

V tem govoru je podal zanimive misli od katerih nekatere objavljamo v sledečem:

"Se vsaka država je naredila v zunanji politiki kakšno zmoto.

Kar se je zgodilo v Jalti je tragična napaka, katera je milijonom odvzela svobodo čine, katere uživamo mi v zapadnem delu sveta.

Kasnejše zmote Zapada, Suez je bil na, se ne morejo postaviti v isto vrsto stvari ki je dovela do Guloga Archipeloga, Berlinskega zidu, zatrla Gibanje sindikata Solidarnost in morije v Afganistanu.

Zunanja politika Hawkove laburistične vlade ni neopredeljena politika. Tu ne zagovarja enostranske razorožitve Zapada.

Kakor ostali narodi Zapada mi verujemo v vlado zakonitosti. Mi verujemo v podelitev oblasti. Mi verujemo v svobodno govora, združevanja in zbiranja, kakršnega imamo priliko imeti danes v tej dvorani.

Ne zagovarjamo neopredeljenosti k cenimo naše svoboščine in vemo, da moramo za te svoboščine tudi zavzemati ...

Mi ne zagovarjamo lažno idejo moralne enakosti med tem kaj hočejo doseči vlade Zapada in nameni totalitarnih režimov Vzhodne Evrope.

Mi v državni vladi v Canberri smo socialistni demokrati. Ohranitev naše svobode in naše demokracije nam je prav tako važna kot sta ekonomski napredek in socialne reforme ...

Hawkova vlada bo nadaljevala v javanje učinkovite politike za vzdrževanje miru. Mi bomo energično podpirali splonno razorožitev ...

Enostranska razorožitev je politika brezmočnosti ne-obrambe. Bo, če ničesar drugega, povečala možnosti vojne

Atamsko orožje ne bo zginilo. — Ni česa se ne more skriti pred njim. Tudi Novi Zelandiji ne.

Tudi če bi uničili vse atomsko orožje na svetu, na žalost, ne bi osigurali miru. Znanje, kako napraviti atomsko bombob bi ostalo prav tako široko razširjen kot je danes.

Večina Avstralijancev upravičen sumnic v dobromernost onih, ki napadajo samo oborožitev Zapada ...

... mi bomo ostali skeptični do onih ki napadajo samo Zapad in ignorirajo petletno vojno v Afganistanu ...

... Spomnite se na pacifizem v letih okoli 1930, ki je dosegel svoj višek v Münchenu. München je stvaril okolje za uspevanje totalitarnosti ...

... Posledice Jaltskega spozruma so bode odstranile le s tem, da se bo vnesla socialna demokracije v Srednjo in Vzhodno Evropo.

Mi temu lahko pripomremo le akto smo trdni na svojem stališču, se zavzemamo za svobodo in delamo za mir in socialno demokracijo tukaj doma ...

Te pogumne besede je minister spregovoril pred tisočglavo množico 30. marca 1985 v centru Dom Polski v Adelaidi.

QUINTETT STATENBERG

with soloist IDAR SKABAR

CONCERT TOUR in AUSTRALIA

arranged by

CO-ORDINATING COMMITTEE

of

SLOVENIAN ORGANISATIONS IN VICTORIA

with co-operation of

SLOVENIAN ORGANISATIONS

in

SYDNEY, CANBERRA and WOOLONGONG

JULY 1985

MELBOURNE

Sunday, 28th July 1985 at 2 p.m. — Farewell party

Friday, 5th July 1985 at 7.30 p.m. Concert and Dance

VERSKO SREDIŠČE KEW
19 A Beckett St., Kew

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE
82 Ingrams Rd., Research

G E E L O N G

Saturday, 6th July 1985 at 7.30 p.m. — Concert and Dance

Saturday, 27th July 1985 at 7.30 p.m. — Concert and Dance

SLOVENSKA ZVEZA IVAN CANKAR GEELONG
20 Goldsborough Rd., Lovely Banks
Bookings: Jože Ramuta, tel. (052) 785986

S. P. S. K. JADRAN
Lot 3, Duncans Lane, Diggers Rest

Bookings: Frank Iskra, tel. 337 9249

A L B U R Y

Friday, 26th July 1985 at 7.30 p.m. — Concert and Dance

Friday, 12th July 1985 at 7.30 p.m. — Concert and Dance

SLOVENSKO DRUŠTVO PLANICA — SPRINGVALE
Lot 1, Soden Rd., Keysborough

Bookings: Alojz Kovačič, tel. 772 6774
Miro Franetič, tel. 568 1292

SLOVENSKO DRUŠTVO ALBURY — WODONGA
242 Olive St., Albury

Bookings: Branko Jerin, tel. 21534

ANGLEŠČINA ZA ODRASLE

V St. Albansu na Alfreda St. obstoja Adult Migrant Education Centre, v katerem imajo že 100 vpisanih učencev, kateri se hočejo še bolj usposobiti v znanju Angleščine.

Center je na razpolago vsakomu. Učene ure so preko dneva ali ob večerih. Možna pa je izbrati tudi posebne programe učenja, kot na primer audio kasete ali knjige.

NAJBOLJ POTREBNIM -

Federalni minister za Etnične zadeve je dodelil podpore 27 etničnim in občinskim organizacijam. Podpore v višini 111.305 dolarjev je dodelil v svrhu razvoja dobrodelnih projektov. V sedanjem finančnem letu je prejelo slične podpore že 21 organizacij in celotna vsota podpore znaša 200.000 dolarjev.

Ko-ordinacijskemu odboru slovenskih organizacij v Viktoriji je bila prošnja za slično podporo zavrnjena z razlogom, da so bile podpore razdeljene najprej tistim organizacijam, za katere smatrajo, da so najbolj potrebne.

Minister Hurford je, ko je objavil imena dobitnikov, dejal, da so upoštevali pri delitvi najprej delovanje za pomoč osta-

Predstavniki etničnih skupin so se odločno uprli predlogu, po katerem naj bi se starostna pokojnina izplačevala priseljencem šele po 35 letih bivanja v Avstraliji, ne že po 10 letih, kakor je sedaj. To spremembo zakonske uredbe je predložil Parlamentu v Canberri federalni minister za Community Welfare Services gospod Howe. Po tem predlogu bi priseljenci, ki bi prebivali v Avstraliji manj kot 35 let, dobili proporcionalno manj pokojnine. Minister je dejal, da bi po novi uredbi lahko zaprosili za pokojnino tudi oni, ki so se zopet izselili iz Avstralije in jim zato ne bi bilo treba priti nazaj v Avstralijo. Spremembo zakona bodo v Parlamentu obravnavali v letošnjem avgustu.

NAČRTI PRISELJEVANJA

V letu 1984 - 1985 bo Avstralia sprejela okoli 71.000 naseljenecv. Število za leto 1985 - 1986 pa bo šele določeno. O tem in drugih problemih so razpravljali na konferenci vseh avstralskih ministrov za etnične zadeve in priseljevanje, ki se je vršila nedavno v Adelaidi. Razpravljali so še o nadaljnjih ureditvah službe tolmačenja, o važnosti uvedbe tečajev za Angleščino na poslu, kako olajšati priznanje prekomorskih kvalifikacij, o problemih priseljenecv v avstralski delovni sili ter o tem, zakaj se nekateri ljudje izseljujejo iz Avstralije.

Podrobnosti o tej konferenci bodo objavljene tudi na tujih jezikih in sicer: na arabskem, hrvaškem, kitajskem, grškem, italijanskem, malteškem, poljskem, portugalskem, srbskem, španskem, turškem in vietnamskem. (Kot običajno, smo Slovenci spet izpuščeni).

relim, ženskam in zdravstveno zaostalim ter tudi načrte povečanja že obstoječih dobrodelnih aktivnosti.

Največje podpore, po 10.000 dolarjev, sta dobili organizaciji Australians for Social Equality v N.S.W. in Ecumenical Migration Centre v Viktoriji in sicer za delovanje proti rasizmu. Ostale največje podpore so dobili: 6.690 dolarjev Sydney Jewish Centre on the ageing, 5.600 dolarjev Marrickville Women's refuge Ltd., 5.965 dolarjev Brisbane Women's Community Health Centre, Club Fiumano and Giuliano v W.A. in Ethnic Communities Council of Albury-Wodonga 5600 dolarjev.

ZA BOLJŠO ZAŠČITO OTROKA

8. maja 1985 sem kot predstavnica Vestnika prisostvovala tiskovni konferenci, ki sta jo sklicala minister občinskih služb gospa Carolina Hogg in minister etničnih zadev gospod Peter Spyker.

Na konferenci je gospa Caroline Hogg predložila poročilo o izvajanju otroškega in družinskega varstva v Viktoriji in pregled tozadnega zakona. V svojem poročilu je ugotovila, da način izvajanja otroškega in družinskega varstva ni bil ustrezen tako ne v pomenu enakosti v vseh področjih Viktorije, kakor tudi ne v pomenu pravočasne pomoči otrokom in družinam kar pomeni, da tovrstne službe niso številčno ustrezale potrebam uporabnikov in občin in, končno ugotavlja gospa Hogg, niso bile osnovane na nobeni od utemeljenih podlag.

Na osnovi tega, gospa ministrica predlaga vrsto večjih sprememb načina otroškega in družinskega varstva, vključno nove zakone.

Spremembe sistema, ki ga gospa Hogg predlaga v Poročilu, so utemeljene s sedmimi bistvenimi načeli:

1. Z načelom pravičnosti.
2. Z načelom pomoči družinam, kot sredinam doraščajočim in razvijajočim otrokom.
3. Z načelom neodvisnosti ustreznih služb.
4. Z načelom številčne ustreznosti varstvenih služb.

POKOJNINE

NAMESTO UVODNIKA

Takse in davki so bili vedno glavobol za politike, katerih položaji zavisijo od njih priljubljenosti pri glasovalcih.

Tudi politiki naše federalne vlade si belijo glave, kako spremeniti obdavčenje tako, da bo volk sit in koza cela. Ko čitamo v današnjem časopisu o različnih pritiskih in zahtevah v zvezi s spremembo našega sistema obdavčenja, nam pride v spomin zgodba, ki sem jo nedavno prečital v avtobiografiji dr. Milana Stojadinoviča, predsednika jugoslovanske vlade v letih 1935 do 1939. V tej knjigi spominov, ki je izšla v zalozbi "Otokar Keršovani" na Reki pod naslovom "Ni rat ni pakt" avtor opisuje sestanek na katerem so poslanci tedanje vladne srbske radikalne stranke razpravljali o povišanju davkov, katerega je leta 1922 predložil kot tedanji finančni minister.

Sestanek je vodil predsednik vlade Nikola Pašič, ki je bil istočasno tudi vodja radikalne stranke.

Od prisotnih se je najbolj zoperstavljal predlogom poslanec Aleksa Žujović, velik demagog. Dokazoval je, kako kmeta že sedaj davki dušijo in, da je nemogoče, da bi zmogel še večje breme.

Pašič ga je nekaj časa mirno poslušal ter si z roko gladil svojo dolgo belo brado. Nato pa je rekel tajniku Voji Janjiću, ki je sedel poleg in pisal zapisnik:

"Pojdi in vprašaj Alekso, zakaj se pravzaprav tako jezi."

"On pravi, gospod predsednik, da je kmetovalec v težavnem položaju in da ne more plačevati niti starih davkov, kaj šele nove."

"To sem slišal, a ti ga vseeno pojdi vprašat zakaj se tako razburja."

Tajnik se je približal Aleksi in mu pošepetal "Stari bi rad vedel, zakaj tako rogoviliš?"

"Kaj se ne bi jezil" - je potihoma in osorno odgovoril Žujović - "ko pa so vse beograjske k... e dobile štipendije za študije v Parizu, samo moja Milica ne!"

Ko je Pašič slišal ta odgovor je rekel tajniku: "Le pojdi in povej Aleksi, da bo tudi njegova hčerka dobila štipendijo ..."

Nekaj časa po tem, ko je Alekso dobil to zagotovilo od Pašiča je zopet zaprosil za besedo:

"Točno je, da naš kmet težko prenaša to stanje, toda če je v vprašanju varnost naše države in je treba nabaviti orožje, da branimo domovino od sovražnikov, bo naš kmet prodal poslednjo srajco, da bo lahko plačal davek in pomagal državi ...!"

Tako je bilo pred 63 leti na Balkanu, kjer jim je seveda manjkalo finese, ki odlikuje današnje politike. V bistvu pa najbrže ni dosti razlike.

Danes imamo na razpolago celo poklicne "lobyiste", ki s tem svojim poznanstvom in s tem, da vedo kdaj, kako in kateremu ministru pošepetati na uho s prošnjami in ponudbami služijo kruh. Seveda z mnogo bolj finese, kot je bilo to v času Pašiča.

Kar pa se bodočnosti obdavčenja pri nas v Avstraliji tiče, pa najbrže ne bo dosti razlik. Namesto, da bodo vzeli iz levega žepa, bodo pa iz desnega. Dohodki bi pač morali biti merilo za izdatke, ne pa obratno.

Pri vsem tem pa mi prideta na misel naša dva stara primera o vranah: "Lačna vrana sito pita" ter "Vrana vrani nikoli ne izkljuje oči".

ŠE BEGUNCI IZ INDOKINE

Avstralijska vlada sprejela, v odnosu na svoje število prebivalstva več beguncev iz Indokine, kot katerakoli druga država. Skupno je naselila 90.000 beguncev iz tega dela sveta, med njimi 36.000 Vietnamcev, ki so s čolni preko morja ubežali v Malazijo.

Minister Hurford je dejal, da bo Avstralijska vlada sprejela 2500 beguncev iz taborišč v Malaziji. Dejaj je tudi, da bo Avstralijska vlada podprla, koliko bo mogla, tudi prostovoljno repatriacijo beguncev.

GOZDNI POŽARI

Federalni Department of Housing and Construction je objavil knjižico - Is Your Home Safe?"

V knjižici so navodila kako očuvati poslopja v slučaju gozdnih požarov in kaj storiti ako vas požar zaloti v motornem vozilu.

Knjižica je na razpolago brezplačno v uradu zgoraj omenjenega Departmenta na 239 - 241 Bourke Str. Melbourne ali pa z naročilom po telefonu v Melbourne 652-8810 (Robyn Hugson).

ZMANJŠANJE BREZPOSELNOSTI

Australian Institute of Multicultural Affairs je federalno telo, ki se bori z zadevo multikulturalnosti v Avstraliji. Glavni urad se nahaja v Melbourne v prenovljenih in povečanih prostorih poslopja na 300 Queen Street.

Koncem aprila je bil predstavnik Vestnika povabljen na sestanek katerega naloga je bila objasniti rezultate raziskave problemov mladine priseljenecv. Ob isti priliki so nam tudi razkazali svoje uradniške prostore. Poslopje na 300 Queen St. je zelo staro in na listi zgradb, ki se ne smejo podreti, radi njih zgodovinske vrednosti. Zato je stara stavba prečiščena in ohranjena a na to staro stavbo so zadaj priključili novo moderno večnadstropno poslopje.

V notranjosti smo opazili veliko aktivnost in številne moderne administrativne pripomočke, kot so workprocessorji ter computer. V prtiličju se pričinja razvijati tudi velika referenčna knjižnica, ki je na razpolago tudi osebam in organizacijam izven Instituta.

Razultate raziskave nezaposlenosti priseljene mladine nam je razložil mlad nastavljenec instituta, italijanskega rodu, ki pa italijanske ni več obvladal. Pripravljeni je imel ovoje za razne jezikovne skupine in med njimi tudi za Hrvate, Makedonce, Jugoslovane in Slovence. Že tu se nam je zdela čudna razdelitev. Ko pa smo odprli naš ovaj se nam je spet odkrila ignoranca takozvanih ekspertov za etnično - multikulturalna vprašanja. Kajti v ovoju smo našli prevode v makedonščini ter v

srbskem in hrvaškem jeziku, ki sta se med seboj razlikovala bistveno samo v različni pisavi. Ko smo vprašali kakšne prevode imajo v ovoju z napisom Jugoslav, so nas začudeno gledali. Spet, kot že tolikokrat, smo morali pojasnjevati, da je slovensčina samostojen jezik in, da je za nas Slovence tukaj kar žaljivo ako se nam ponujajo prevodi drugih jugoslovanskih jezikov, slovensčino pa se ignorira. Če bo to naša pojasnjevanje kaj zalogo je vprašanje, saj se večina teh uradnikov zanaša na informacije, ki jih dobe od "ekspertov" srbskega in hrvaškega pokolenja.

Samo raziskava problemov je bila zelo temeljito opravljena in rezultati nazorno prikazani v lepi publikaciji pod naslovom "Reducing the risk".

Ugotovili so, da je med mladino priseljenecv 26% nezaposlenih, v primeri z 18% med v Avstraliji rojenimi. Številke tudi kažejo, da je največ nezaposlenih med o-nimi, ki ne obvladajo angleščine in vse kaže, da se bo število nezaposlenih mladincev v naslednjih letih še povečalo. Predlogi za izboljšanje te situacije pa so naslednji: Ugotoviti bi bilo treba kdo od nezaposlenih ima najmanj možnosti zaposlitve in jim zato dati prednost v pomoči pri programih, ki jih nudi v tem pogledu Commonwealth Employment Service. V tem uradu bi morali zaposliti tudi osebe, ki so zmožne tujih jezikov, materialno in z navseti bi bilo treba pomagati etničnim organizacijam pri njih projektih za nezaposleno mladino. Priseljenci bi morali biti zastopani, in uprjavljajo s programi usposabljanja za delo.

PRODAM

večsobno hišo v mestu Korčula na istoimenskem otoku v Dalmaciji. Hiša stoji na odličnem prostoru ob sami obali morja. Vse nadaljne podatke boste dobili ako kličete telefonsko številko (07) 208 7491 vsak dan od 5. ure zvečer.

Marta Sterle

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

ZA MAMICE . . .

Naslov "Mother of the Year" pri S.D.M. je letos za svojo mamico gospo Anico Smrdel pridobila hčerka Veronica.

Njena pesnitev je dobila prvo mesto pri natečaju med našo mladino.

Otroci so pripravili pester spored za materinski dan z veseljem in navdušenjem. Gospod Judnič je bil voditelj programa.

Nastopili pa so: Andreja Hojak in Johnny Judnič, ki sta odigrala sceno "Strah".

V drugi točki je nastopala Natasha Pišotek, ki nam je zapela in igrala na klavir "London Bridge" in "Honey bee".

Na kitaro nam je Johnny Judnič zaigral "Edelweiss" in pri petju so mu pomagale Brigitta Judnič, Veronika in Barbara Smrdel in Margaret Kastelic, ki je v naslednji točki recitala "Zlata ladja". Tudi Brigitta Judnič je deklamirala pesem "Mamici".

Na orgle je lepo zaigrala Jana Brgoč pesem "Nabrušamo skarjice". Ravno tako nas je z lepo pesmico na orgle presenetila Veronika Smrdel, ki je zaigrala "Mami, oj mami" in istočasno recitala "Poljub gorak očema dvema".

"Why I think my Mother should be Mother of the Year."

*I love you so sweetly,
that I cannot tell,
You help me in need and when
I'm not well.*

*You are so affectionate, caring and
considerate. When I am frustrated
and confused you are always there to
help me and I do not refuse.*

*You work all day and night at
home without being paid,
but you are always there in the
mornings to wake me up for the next
day.*

*You make my bed you cook my meals
you always know exactly how I feel.
You've got that bit of magic inside
you somewhere
I know you have mum that's why you
care.*

*Other Mothers are O.K. but I think
you're the best,
I love you so sincerely,
and I'll try to do my best.*

Veronica Smrdel.

Nato sta nastopili Samantha Penca in Jana Brgoč, ki sta lepo recitali pesmico "Mamica"; enako tudi Barbara Smrdel, ki je povedala pesmico "O materi". Moderni ples nam je zaplesala Andreja Hojak.

V mornarja oblečena Simon Penca in Johnny Judnič sta nam zapela "Barčica po morju plava", ostali otroci pa so ju spremljali.

Posebno pester je bil nastop plesa "Agadoo", katerega so zaplesali: Andreja Hojak, Johnny Judnič, Britta Judnič, Margaret Kastelic, Jana Brgoč, Frances Gelt, Samantha Penca, Simon Penca, Veronika Smrdel, Barbara Smrdel, Tina Barar, Tanja Maršič, Natasha Pišotek in najmlajša Marie Pišotek. Predstava plesa je gledalce posebno razveselila in navdušila.

Za zaključek so otroci z deklamacijo čestitali svojim mamicam ter jim izročili malo darilo z voščilno kartico.

V imenu gospe Drage Gelt in gospe Marije Penca se zahvaljujemo vsem, ki so na kakršenkoli način propomogli k proslavi materinskega dneva v letu 1985.

Magda Pišotek

BALINARJI S. D. M.

Na dan otvoritve lovske kočice Lovskoribiške družine S.D.M. smo imeli tudi balinarsko meddruštveno tekmovanje za mešane ekipe – to je dva moška in ena ženska. Tekmovalo se je za prvo, drugo, tretje in četrto mesto.

Doseženi so bili naslednji rezultati: Prvo mesto: B. Zele, E. Markežič, M.

Udovičič. Drugo mesto: V. Gomizel, A. Legovič, E. Gomizel. Tretje mesto: T. Udovičič, F. Gri, V. Škrli. Četrto mesto: B. Novak, A. Fistrič, B. Zele.

Trofeje sta podarila Alma in Bruno Sdraulic, Warandyte Rd., Research.

Po tekmovanju balinarjev ob odprtju Lovske kočice pri S.D.M. je bila podelitev nagrad. Od leve na desno: B. Zele, B. Sdraulic, M. Sdraulic, M. Udovičič, I. Mohar, E. Markežič.

YOUTH CLUB NEWS

First of all, on behalf of the Youth Club, a big "Congratulations" to our new "Mother of the Year", Mrs. Anica Smrdel. Her daughter, Veronica, sent in a lovely poem about her Mother and it was judged as being the best. It was a difficult decision for the judges as all the poems were beautiful but, as always there can only be one winner.

There is a photograph of Mrs. Smrdel and Veronica in this Vestnik, together with the winning letter.

Again, "thank-you" to everyone who entered.

As you all know, the Youth took over the Kitchen again this Year on Mother's Day, and what a turnout. We had about "30" pairs of busy hands working from 9.30 in the morning until about 7.30 p.m. under the expert guidance and supervision of Miss Helen Vučko – a big

"thanks" to Helen and everyone who came and joined in to give us poor, hard working, tired Mothers a day off. The meal was excellent and the service was definitely "with a smile". We are all looking forward to "Fathers Day" now.

Don't forget the long awaited Disco is fast approaching.

I have had a few queries regarding the "50's" theme which was originally suggested by a few of the Youth. It is NOT necessary for you to dress up – it is only a suggestion for some fun and a change. Naturally, if you do dress up you have a chance of winning a prize.

There is an ad for the Disco in this Vestnik.

Thank you,

Sandra Krme

Kot je že tradicija pri S.D.M. so tudi letos na materinski dan prevzeli kuhanje mladinci S.D.M. Da jih ni manjkalo, priča ta fotografija.

MEDKLUBSKO TEKMOVANJE V STRELJANJU

Pri Slovenskem društvu PLANICA dne 20. aprila 1985:

Medklubsko prosto:	
1. mesto S.D.M.	319 točk
2. mesto Planica	302 točk
3. mesto lovci Geelong	274 točk
4. mesto Veseli lovci	246 točk
5. mesto Matija Gubec	233 točk

Medklubsko naslon:	
1. mesto Planica	491 točk
2. mesto S.D.M.	490 točk
3. mesto Veseli lovci	484 točk
4. mesto lovci Geelong	474 točk
5. mesto Matija Gubec	469 točk

Posamezno prosto:

1. mesto D. Vulin – M. Gubec
2. mesto Dobrovšek – V. lovci
3. mesto E. Zajc – Planica

Posamezno naslon:

1. mesto M. Kontelj – Lovci Geelong
2. mesto S. Ličen – S.D.M.
3. mesto Krajcar – V. Lovci

Do sedaj dosežene točke za prenosni pokal:

1. mesto S.D.M.	1607 točk
2. mesto PLANICA	1577 točk
3. mesto VESELI LOVCI	1485 točk
4. mesto LOVCI Geelong	1461 točk

V nedeljo, 14. 4. 1985 smo imeli v S.D.M. balinarsko tekmovanje v četvorkah med S.D.M. in Veneto social club. Na ta dan so bile igre zelo napete; v prijateljskih odnosih smo tekmovali do poznega večera.

Doseženi so bili naslednji rezultati: Prvo mesto V.S.C. – tekmovalci: M. Vello, G. Favore, L. Ambroso, R. Polzela.

Drugo Mesto S.D.M. – tekmovalci: Udovičič, B. Novak, T. Škrli, E. Markežič.

Trofeje je podaril gospod Simon Špican, lastnik tvrdke Distinction Printing 164 Victoria St., Brunswick.

Balinarska ekipa po tekmi z ekipo "Veneto". Od leve proti desni v svetlih majicah: B. Novak, T. Škrli, E. Markežič, A. Udovičič in I. Mohar.

VICTORIA 150
GROWING TOGETHER SINCE 1858

POVEST VIKTORIJE OB JUBILEJU VIKTORIJE

Zgodovinski podatki posneti iz knjige
Our Side of the Country od prof. Geoffrey Blainey-a.

An 1841 watercolor by Robert Russell shows the spreading Melbourne from the eastern end of Collins St.

OBRAMBA

V avgustu 1854 so v Melbournu naselili glavno poveljstvo Britanske vojske v Avstraliji z dvema polkoma vojakov, medtem, ko je baza britanskih vojnih ladij ostala v Sydneyu.

V času krimske vojne, kjer so se francoske, britanske in turške trupe bojevale proti Rusom, so se v Melbournu pričeli bati, da jih bodo Rusi s pomočjo svoje mornarice napadli in oropali. Temu se tudi ni čuditi, saj je Melbourne bil takrat največje pristanišče za zlato na svetu. Zato je Viktorija pričela načrtovati svojo vojno mornarico s tem, da so si v Britaniji nabavili dve vojni ladji v teku 10 let, med 1861 in 1871. Imenovali so jih Victoria in Cerberus.

Britanski vojaki, nastanjeni v vojašnici na St. Kilda Rd. do 2. avgusta 1870, so zadnji odkorakali od tam, da se v Port Melbournu vkrcajo v ladje, ki jih bodo peljale nazaj proti Britaniji.

Naseljenec v Viktoriji to ni bilo preveč všeč, saj so sedaj morali sami skrbeti

za svojo obrambo in jo seveda tudi zdrževati. Leta 1883 so celo ustanovili svoj vojni svet, ki naj bi sklical prostovoljce v času potrebe. Imenovali pa so tudi svojega ministra za obrambo.

SOVJEGLAVA KOLONIJA

Viktorija je v svojih zadevah ravnala dokaj samostojno, kajti razdelitev oblasti med Melbournom in Londonom ni bila dovolj jasno obeležena. Na drugi strani pa tudi parlament Viktorije ni deloval zadosti složno. Spodnja in zgornja zbornica sta se dostikrat razšli v svojih odločitvah. Poleg teh dveh organov zakonodajne pa je tudi guverner, katerega so imenovali v Londonu, imel svoje, kar dovolj velike pravice odločanja.

Zmešnjava v tem oziru se je bistveno že pokazala leta 1865, ko se obe zbornici nista mogli sporazumeti kar zelo dolg čas. Guverner Darling, ki se je bil vmešal v ta spor, je zavzel nasprotno stališče od svojih predpostavljeneh v Londonu in se jim tako zameril, da so ga odstavili z mesta guvernerja.

POTOVANJE V GORE

“NA KOMNO“ Sieberer/84.

Za uro ali malo manj je kolenčaste poti do Savice. S prijeto družbo hitro mine; A človeku samemu se nikamor ne doseda.

Rijem v šoder in s kratko ostrizeno glavo vrtam luknje v raztaljeno ozračje. “Pes bi crknil.“ hrulim svojo lastno prisutnost. “Kaj en pes; cel trop psov bi crknil.“ Renčim s pojemajočo sapa.

Pletem in pletem nemarne ovinke in se pripilem tja noter pod Savico. Buči, gori, še bolj doli. Ko vsa tista srebrnina Save Bohinjke strmoglavi v globino in se kristalno razsuje v skalovju. salamensko pletenje pa še ni končano; ah kje pa! Zrinem se med radovedneži, ki menčajo s široko odprtimi očmi, ter se zapodim in prvo rido. Pomilovalni pogledi mi vrtajo v zatilje; oplazijo me po golih zakopripljenih mečih; tako pravim; kajti obpotne koprive so opravile temeljito delo.

“Glejte ga, glejte,“ jih slišim. “Kam pa rine butec s tistim omarastim nahrbtnikom?“ Grizem v drugo, tretjo in četrto rido in prisluškujem strokovnemu prerekovanju. “Prav takile potlej štrunknejo, v časopisjih je vsak ponedeljek napisano o tem, da groza in strah.“

“Ojej, ojej; prav nič me ne izučil! Doma pa zena vdova in otroci sirote; traparija vseh traparij!“ Glasovi pojemajo v mrmanje in nad menoj kipijo zeleni hodniki. Prijetna mehkoča in hlad krepita mravljičaste ude in bistrata otopeno glavo.

Blagorekujem neoskrunjeno tihoto, vsako bilko, zimzeleno rastlino in naskalni lišaj pobožam s pogledom; celo močradu, ki leza v breg objestno pomežiknem. “Ja, ja,“ si zadovoljno godem “ja kajpada. Hribi so še vedno zdravje in sprostitve. Pravcati pobeg iz podivjane doline.“ zrak, da bi ga rezal, kot bohinjki sir! ... nikoder smrdljivca z prižganim čikom!. Besede stare planinske pesmi mi privrejo na usta, malce medene in solzave. Ampak kaj bi tisto! “Krščenmatiček! Kaj, kaj?“

Nekje nad menoj se s poti posuje kamenje poskakujoč od debela do debela. Hripav vrisk spominjajoč na bojni krik filmskih Indijancev precepi stoletno idilo. Za kamenjem se prikotali zaripla skupina takšnih in drugačnih nebidigatreba – po videzu do vrha zaliti z pijačo. Zaripljenemu fantu z mehkim koleno javkne opletajoča harmonika, pa se ne da motiti,

SRCE DOBROTE

Kdo srečnejši je na svetu,
kakor mati – njen otrok?
Kje še večja je ljubezen,
od nešteto maminih dobrot?

Kje le raste ta dobrota,
ki nikoli ne veni?
Ne na vrtu, ne na polju,
ob potoku – je tudi ni.

Kdo uči ta jezik lepi,
ki tam daleč je doma?
Vse iz srca to prihaja,
ki ima ga – mamica.

OBJEM MAMICI

Skloni se k meni mamica moja,
da te objanem in stisnem močno;
glavico svojo k tebi pritisknem,
rahlo ti šepnem: te ljubim srčno.

Ivan Lapuh

“Barčica“ sta zapela na nastopu ob materinskem dnevu na “hribu” – Simon Penca in Johnny Judnič.

Za proslavo materinskega dne pri S.D.M. so otroci nedeljske šole S.D.M. pripravili lep nastop za svoje mamice. Tukaj jih vidimo ko so zaplesali “AGADOO”.

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL – CABINETS

STROKOVNJAKI ZA :

kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. – vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

kar po bližnjici drvi v dolino. “Od kod pa,“ pobaram, “prihajate od daleč?“ “Hja“ kolne možak s pločevinasto trompeto. “Glih s Triglava jo mahamo!“ “Deset ur že hodimo, da boš vedel.“ Piha priletan gologlavec s prikončenim pokrivalom obešenim na vrivico. “Slavje pa mora biti“, se opravičuje zadnji v repu. “Malce smo ga dali na zob. Saj ni karsibodi plezati po temenu očaka Triglava.“ ... kaj hočemo. V gorah se že tako ali drugače naplete, da postane steklenica božanstvo! “Hudimana!“ premetavam zoprne misli “kdo pa ni še nikoli slavil pomembnega vzpona. Tudi sam si bil svoj čas hudo slavnosten. Enega si spil za vrh Strožiča, enega za vrh Štola, enega za Jalovec. in vsega vruga si strkljal skupaj!“ “Kar pusti,“ pravim “zaprta vrata spominov. Stožilo se ti bo, solzen in motovilast boš pritiščal na Komno.“ Listnati baldahin vse bolj prepušča

sončne žarke; glej, glej, kaj smo že pod vrhom? Na porumeneli modrini zapadnega obzorja se prikaže Fata Morgana, Komna z mogočno zgradbo planinskega doma. polglasno zajuckam! “Dajmo, dajmo, večni mladenič,“ si bodrim opešane noge. Sonce leze za Lanževico z vso neizprosnostjo, ki jo človek dojame le v gorah. Drugače je to v dolini. V mraku zagorijo vesele luči in dan se nadaljuje pozno v noč. A gore v temi zamrejo, od njih zaveje hlad, odtujene, neme in prežeče spremeniijo podobo. ... še nekaj belo gruščastih ovinkov, trideset planinsko spentljanih stopnic in ves trud je končan. ... skozi priprta okna, obarvana z večerno zarjo zametno boža slovenska pesem!

Sieberer '84

Odločil sem se, da vam napišem nekaj novic o 30-letnici SD Planika BRISBANE in otvoritvi društvenega poslopja.

V soboto, 4. maja zvečer, se je zbralo kar lepo število naših rojakov v dvorani v Slack's Creek na kulturnem večeru. Mnogo truda je bilo vložnega v to prireditev. Posebno hvale vredni so mladi, ki so že rojeni v Avstraliji, ker so tako lepo pokazali in se naučili deklamirati v materinem jeziku. To sta bila brata Tomaž Kaplan, ki je deklamiral Prešernovo "Vrba" in Robert "Luna sije". Tomaž Visočnik, rojen v Italiji, ki je pred kratkim prispel s svojo družino v Avstralijo, je deklamiral Gregorčičevega "Siromaka". Sestri Kristina in Dragica, ki sta že druga generacija znane Plutove družine, rojeni v Avstraliji, sta zapeli in zabrenkali na svojih kitarah kar lepo število naših starih narodnih. Igra "Spela v Ljubljani" pa je razveselila prav vsakega. Anka Brožič, le tako naprej, še svetovno znana igralka boš postala! O Odlično, Špelca!!!

Drugi dan, v nedeljo na "griču" maša ob 11., potem kosilo in nagovori ter slavnostna otvoritev novega poslopja. Lepo je bilo slišati našega predsednika, Mirka Cudermana, ki je na kratko opisal organizacijo tega jubileja in tudi povdaril, da so Slovenci tukaj resnično navdušeni, da bi imeli svoje lastne prostore na svoji lastni zemlji. Naš rojak, ljudski poslanec v Canberra, senator Lajovic, nas je tudi razveselil, ko nam je obljubil, da nas bo spet obiskal, ko bo dvorana čisto končana. Naš melbournski rojak, Božo Lončar, ki je predstavljal S.D.M., Zvezo slovenskih društev v Viktoriji in Vestnik, nas je prav lepo "potroštal" z besedami, češ, da ker nas je malo število Slovencev v Brisbanu, ne moremo tekmovati in se kosati z večjimi društvi po Avstraliji. Mala družina si gradi majhno hišo, ker ne potrebuje večje. Da pa je slovenska beseda zajamčena tudi v bodočih generacijah v Queenslandu je pa razvidno po tem, da so ravnostarši trjali, da so se njih otroci naučili slovenske besede.

Po zaključku formalnosti je sledilo skupno petje pod vodstvom dveh prav brhkkih deklet in sicer Kristince in Dragice, ki sta spravile v dobro volje celo zbrano družbo.

Bog živi vas Slovenke, prelepe zlahtne rožice, ni take je mladenke, kot naše je krvi deklet!

Dobra domača hrana je bila preskrbljena. Zahvala gre vsem, mama Visočnikova je pa kar celi dan pomivala posodo. Nekdo je licitiral svinjsko glavo, ki je prinesla 120 dolarjev v društveno blagajno za nadaljni razvoj poslopja.

Po vsem tem se vidi, da smo Slovenci tudi v Brisbanu isto tako zavedni in navdušeni, kot po drugih krajih Avstralije in strmino za istim načelom: hočemo si zgraditi svoj lastni dom, kjer se bomo shajali redno in kjer bomo v domačem jeziku obujali spomine in se pogovorili o preteklosti, kjer bomo pokazali drugim, da smo majhen narod in kljub temu zmožni storiti in ustvariti isto, kot kakšna večja in bolj mogočna skupina. V naših žilah teče kri, ki nas bođri in nam daje trdno voljo. Ne smemo nikdar pozabiti: Slovenci smo vsi! Jaz sem doma iz Dravogradu na Koroškem, Janez je iz Kamnika, Danilo iz Ajdovščine, Tone iz Novega mesta, France iz Ljubljane, Virgilij s Krassa itd. - Vsi smo isti in vsi štejemo isto! Vsi smo Slovenci! Zdad smo v Avstraliji in tukaj si ustvarjamo našo bodočnost. Tukaj si postavljamo temelje naše bodočnosti! Ohraniti si hočemo našo slovensko besedo tudi v Queenslandu!

Lep pozdrav vsem v Viktoriji in po svetu!

Marijan Lauko

(Tisti "nekdo", ki je licitiral svinjsko glavo, kot smo zvedeli iz drugega vira, ni bil nihče drug, kot naš Marijan Lauko, ki ima v tem poslu že ogromno prakso še iz časov, ko je bival v Melbournu. Op. vr.)

Last week-end 4th and 5th May 1985 Planinka, the Slovenian Club in Brisbane, celebrated its 30th Anniversary. My Dragica, and I were asked three months ago, to sing at the concert which was held last Saturday night, and so, for the past three months, we have been seriously practising, to give of our best on the night. How honoured we were to have been chosen to sing!

The last month has been extremely difficult. My sister was working at the Gold Coast for the last three weeks, and had to travel twice-weekly to Logan (just outside Brisbane) so that we would be able to practise. The week before the concert I caught sinusitis and laryngitis, and was told by the doctor that I should not talk - I let alone sing! - for 4 or 5 days! - if I wished to recover. New national costumes had to be made for my daughter, Rachel, and for me, and this I undertook with my Mother's help, the last week before the concert.

All in all - I thought our performance in the concert was doomed! First my voice gone, then Dragica finding it increasing-

Not only were the first generation Yugoslavs singing; second generation Yugoslavs, young people, like us, born in Australia, were also singing and enjoying themselves. But the best - the best was yet to come!

During our three months of practice, my daughter, Rachel, only 3 years of age, had enjoyed the Slovenian songs so much, that she always stayed very near to us when we were practising, and consequently learned all the songs by heart! When she was wearing her costume on the Saturday night, she reminded me of the Little Slovenka I had been, twenty-five years before, wearing national costume, dancing polkas and enjoying being part of the Slovenian Community.

But - on that Sunday afternoon when we were singing - Dragica and I had a request!

Rachel asked us to sing "Živijo" - and when she came and sat on my lap, and sang over the microphone with Dragica and me, and everyone else joined in too - I finally really knew and understood one very important thing -

Na proslavi 30 let "Planinke" so nastopile že druga in tretja generacija pok. Jožeta Pluta; vnučinki Dragica Debert in Kristina Bunney ter pravnučinka 3-letna Rachel Bunney.

ly difficult to come up for practices, and then, the time element in finishing the costumes I had hoped for.

But when the Saturday night was finally here, everything fell into place! The costumes were completed, and I felt justifiably proud of my efforts. My voice miraculously was back - not even a sore throat while we were singing! Our performance was accepted with friendly appreciation by all of our friends in our Slovenian community. And the dancing afterwards, which Glenn, Matthew, Rachel and I all enjoyed, brought back many wonderful memories of dances when I was a child.

But it Wasn't until the following day that it really dawned on me ... We were at Planinka's newly-opened hall "on the mountain" at Cornubia. We were dancing to the wonderful music being played by Lojze Koluder and his Slovenian Band, and enjoying the beautiful singing of Romano Bukarica. Suddenly, and very off-the-cuff, Dragica and I were asked to sing again. Immediate reactions encompassed nerves and insecurity - but the warmth of all present soon dismissed those initial feelings. Suddenly, there we were - singing, not to those wonderful people, but with them - and such a

feeling of warmth and friendship I cannot begin to describe.

Heritage is like that little white flower, Planinka, that grows in the snow. It has determination, resilience and endurance that even the test of time, and the distance of millions of miles cannot destroy. My Little Slovenka, and my Not-So-Little Slovenec love being part Yugoslav as much as I do, and even though we cannot converse in the language, and have never been to visit Yugoslavia, we are as Yugoslav as those people I love, who were born there, and for that, I will be eternally grateful.

The heritage I have been given has, in turn, been given to my children, and as long as this continues to happen, the traditions and culture of our Homeland, so far away, will continue to be carried on.

To all second and third generation Yugoslavs, born in Australia, I now say:

You are all very lucky to be in this country, but you are even luckier to have the life-blood of your fore-fathers running through your veins.

Always be proud that you are Yugoslav Australians!

Kristina Bunney

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRÁŃNSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS PTY. LTD.

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068
Tel. 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

Iz Canbere

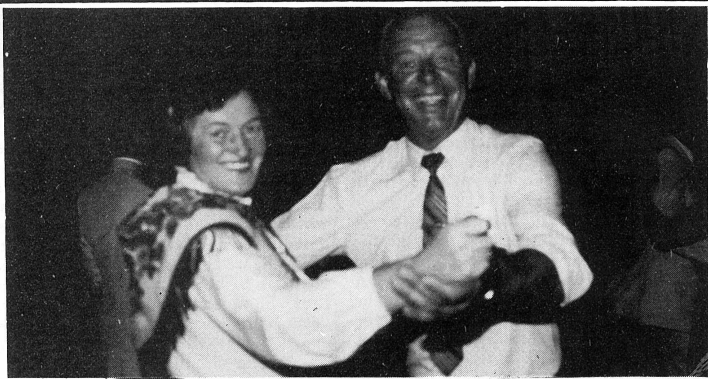
Gradnja prizidka v domu Slovenskega kluba v Canberri je že končana. Svečano otvoritev pa bodo imeli v juniju ali juliju letos. Najbolj zaslužni, po okrožnici Kluba, pri gradnji so bili Milan Šprohar, ki je organiziral ljudi za delo, Miško Patafta, ki je bil legalno odgovoren ter Fran Čulek, ki je prevzel odgovornost za inspekcije in uradne odobritve po končani gradnji.

Klub v Canberri je tudi odločno podprl zbirko za medicinski aparat, o kateri

pišemo na drugem mestu. Pri baru v klubu se nahaja knjiga, v katero lahko velikodušneži zabeležijo svoje darove. Barman pa jim bo izdal denarno potrdilo. Odgovornost za to nabirko med Slovenci v Canberri so prevzeli: Bert Pribac (tel. 82 3250), Franc Čulek (tel. 51 4568), Lojze Kavas (tel. 97 6449) in Janez Černe (tel. 31 5471).

Do 14. maja so že nabrali 270.00 dolarjev.

V PERTHU GRE VESELO

Predsednik kluba v Perthu gospod Frank Povzin kar izžareva energijo — pa ne samo pri plesu z brhko Slovenko, tudi pri delu.

Slovenci v Perthu, ki so na tisoče kilometrov oddaljeni od naših središč na vzhodu Avstralije, se počutijo zato precej osamljeni, saj imajo večino stikov z rojaki po Avstraliji le s korespondenco, kajti obiski iz drugih slovenskih središč so le redki. Do sedaj jih je največ obiskoval naš "potujoči duhovnik" dr. Mikula toda tudi on je s časom nekoliko opešal. Pred tedni pa je z namenom, da jih zbere pri slovenski službi božji, odpotoval v Perth pater Ciril Božič iz Sydneya. Pridružil se mu je tudi naš sodelavec Božo Lončar. Po naporni vožnji z avtobusom, ki je od Melbourn do Perth vzel neprekinjeno dva dni in noči, se je Božo sestel s mnogimi tajkajšnjimi rojaki, med njimi tudi s predsednikom Slovenskega društva Perth, g. Frankom Povzinom ter imel z njim daljši pogovor o delovanju in načrtih njihovega društva:

Božo: "Kako je nastal klub in kako delujete? Sinoči ste imeli tudi svojo zabavo, ki je po vsem, kar sem opazil, odlično uspela, tako z ozirom na udeležbo, kakor tudi na vzdušje. Zvedel sem že, da imate pridno žensko sekcijo ter navdušeno skupino balinarjev, pa tudi slovensko šolo."

Frank: "Jaz sem predsednik kluba zadnji dve leti, klub pa obstoja sedaj sedem let. Klubske prostore pa smo si nabavili pred tremi leti. Pred tem pa smo bili prisiljeni najemati prostore za naše udejstvovanje. Denar za nakup svojega doma smo zbrali z dobičkom iz raznih družabnih prireditvev, poleg tega pa smo s prostovoljnimi delom sezidali hišo, ki smo jo nato z dobičkom prodali. Ta prostovoljna stavbena dela sva vodila skupaj Tone Krizman, ki je bil takrat predsednik in jaz kot tedanji podpredsednik. Ta hiša

nam je prinesla čistega dobička 18.000 dolarjev. Sezidali smo jo na zemljišču, katerega smo že popreje nabavili s klubskim denarjem."

Božo: "Torej zasluga za tak dobiček pri prodaji gre predvsem prostovoljnemu delu?"

Frank: "Brez dvoma, kajti prav vsi so pripomogli — zidarji, tesarji, pleskarji, pa tudi ženska sekcija, ki je skrbelo za prehrano delavcev.

Klub pa se je osnoval pred leti, ko se nas je na prvem sestanku zbralo enajst oseb. Sestali smo se v privatnem stanovanju in se dogovorili, da za začetek vsakdo od nas prispeva nekaj denarja, ki nam bo omogočil, da pričnemo najprej z družabnimi prireditvami.

Naslednji korak je bil organizacija ustanovne skupščine. Iz telefonskega imenika smo zbrali priimke, ki so se nam zdeli slovenski in določene osebe povabili na ustanovno skupščino, katere se je potem udeležilo kakih 80 ljudi.

Prvi predsednik je bil Tone Krizman, jaz pa sem bil podpredsednik. Energično smo se podali na delo s ciljem, da si čimprej nabavimo svoje prostore. To nam je potem uspelo v pičlih štirih letih. Gledali smo na to, da si uredimo svoj dom čim bliže središču mesta, od katerega smo sedaj oddaljeni le kakih 6 km."

Božo: "Kako pogosto pa imate sedaj prireditve?"

Frank: "Naš program poteka v smislu, kot smo si ga zastavili ob sami ustanovitvi kluba. Plesne zabave imamo najmanj enkrat na mesec. Poleg tega se zbiramo na piknikih in ob raznih drugih priložnostih,

kot na primer so materinski dan, očetovski dan, itd. Tako, da imajo naši ljudje priliko, da se sestanejo skoraj vsakih štirinajst dni."

Božo: "Videl sem, da imate tudi balinista."

Frank: "Tudi pri tem je bilo dosti dela, kajti prostor za poslojemp je bil zelo zapuščan in treba je bilo delati številne sobote in nedelje ter po večerih, da smo napravili steze kot jih vidite danes. Tudi to je bilo vse neplačano delo. Vsaka čast pa tudi našim delavnicam, ki so zopet priskočile nesebično na pomoč in skrbele, da delavci niso bili lačni in nezejni."

Božo: "Koliko pa imate oseb v upravnem odboru?"

Frank: "Devet. Imeli smo jih svoj čas enajst, toda ugotovili smo, da je devet kar ustrezno število."

Božo: "Slišal sem, da ste Slovenci tu že pred leti imeli tudi svoj klub, ki pa se je razšel."

Frank: "To je resnica. Imeli smo svoj klub, ki smo ga imenovali Interklub, ker smo imeli v njem tudi druge narodnosti. Tudi v tem klubu ves čas obstoja aktivno

Kot pri vseh naših društvih v Avstraliji tudi v Perthu naše žene s svojo kuharsko spretnostjo skrbijo, da so želodci polni in s tem tudi več dobre volje in denarja v blaginji. Kuhinja Doma v Perthu je dobro opremljena, postrežba prijazna in 'kranjske' okusne.

IZMENJAVA MISLI

V četrtek, 9. maja je Chairman Victorian Ethnic Commission gospod Gary Sheppard povabil Koordinacijski odbor Slovenskih organizacij v Avstraliji na prijateljski sestanek in večerjo.

Odlična večerja — in potrudili so se, da je bila po našem okusu — je bila pripravljena v prostorih velike zgradbe v Hawthornu, katero ima Ministrstvo za Etnične zadeve na razpolago prav za take prilike. Namen in želja ministra Spykerja je, da se predstavniki etničnih skupin čimvečkrat srečajo z funkcionarji Etnične Komisije in se v družabnem okolju pogovore o svojih potrebah in težnjah.

Tega večera so se tokrat udeležili vsi člani Koordinacijskega odbora, poleg Chairmana Gary Shepparda je bila prisotna tudi Kristina Despoteri, katere naloga je povezava z etničnimi skupinami. Kot posebnega gosta pa je gospod Sheppard povabil tudi generalnega konzula SFRJ gospoda Luko Novaka.

V navezanem pogovoru so si prisotni izmenjali gledišča na razne probleme, ki so aktualni za Slovence v Avstraliji.

Kot eden teh je bilo tudi vprašanje javnih obvestil v slovenskem jeziku, ki so praktično neobstoječa ter oglaševanju v Vestniku. Poleg tega pa nam je bilo zopet omenjeno naše majhno število ter omejenost denarnih sredstev.

Zanimivo je bilo slišati mnenje osebe, ki je zadolžena za koordinacijo z etničnimi skupnostmi, da ji do sedaj ni bilo poznano, da obstoja slovensčina kot eden jezikov, ki se govore v Jugoslaviji. Ko je bilo razumeti iz njenega pojasnila, se ose-

sodeloval kot odbornik in tudi kot predsednik. Zal so nastopila nesoglasja in klub se je razformiral. Ostalo gotovino pa smo v smislu navodil razdelili med rojake, ki so zaradi bolezni bili v gmotni stiski."

Božo: "Kakšni pa so vaši odnosi do drugih slovenskih organizacij v Avstraliji?"

Frank: "Z ozirom na razdalje so stiki redki. Dobili smo sicer povabilo na nekatere povezavo, toda nam zaenkrat izgleda to praktično nemogoče, predvsem radi pomanjkanja gmotnih sredstev. Sicer pri vsem tem kar imamo, nimamo nič dolga, vendar pa tudi ne preveč gotovine. To pa kar imamo, bomo morali vložiti v izboljšanje in povečanje prostorov, posebno kuhinjskih, ki so res premajhni in bo treba tudi instalirati nove štedilnike in drugo. Kljub temu, da imamo učilnico, kuhinjo in dvorano z odrom, kaže, da bodo prostori le nekoliko premajhni.

Jaz sam sem že videl vaše središče "Na hribu" v Elthamu. Ta obisk mi bo ostal v nepozabnem spominu."

Božo: "Tudi moj obisk pri vas mi bo vedno ostal v spominu in upam, da boste tudi v bodoče tako uspešno delovali."

Frank: "Upam, da bo šlo tudi naprej dobro, če bodo vsi člani tako voljni priskočiti na pomoč, kakor so do sedaj."

ODPRI SRCE . . .

Na pobudo gospe Eleonora White - rojene Cigoy iz Sydneya, se je osnoval odbor, ki si je nadel nalogi zbrati gotovino, s katero bi nabavili Ehocardiograph za pediatrično kliniko Univerze v Ljubljani.

Kot smo bili obveščeni je gospa Eleonora, ki je rodem iz Ljubljane v lanskem letu obiskala Slovenijo in si je ob tej priliki tudi ogledala Univerzitetno pediatrično kliniko v Ljubljani. Tam jo je direktor te klinike prof. dr. Jože Jeras tudi seznanil s problematiko klinike — pomanjkanjem diagnostičnih aparatov.

Pri pogledu na žalostne otroške obrazke v bolniških posteljah se je gospe White pojavila misel, kako pomagati tem malčkom. Morda bi Slovenci v Avstraliji mogli kaj narediti v tej smeri?

V nadaljnjih kontaktih sta s prof. Jerasom ugotovila, da bi morda najpotrebnejši bil sodobni aparat za prikaz bolezenskih sprememb na raznih organih otrokovega telesa. S pomočjo ultrazvočne metode. To velja še posebno v slučajih prirojenih ali pridobljenih hibah srca. Tako preiskava ni za bolnika nevarna, niti boleča, kar je v nasprotju z dosedanjim diagnostiko srčnih bolezni.

Visoka cena takega aparata, okrog 130.000 ameriških dolarjev, gospe White ni vzela poguma. Po vrnitvi v Avstralijo je

pričela zbirati sodelavce za to hvalevredno nabirko. Povabila je na pomoč slovensko društvo in posameznike ter pričela organizirati administracijsko stran, razne dokumente, pooblastila ter dovoljenja za carinske oprostite.

V Sydneyu se je osnoval poseben odbor, ki je vzpostavil organizacijo "Help" — National Committee to raise funds for Medical Equipment for Ehocardiogram for University Paediatric Clinic in Ljubljana.

Ta odbor, v katerem so kot predsednica gospa Eleonora White, tajnica gospa Pavla Gruden, blagajnik Karlo Samsa in odborniki senator J. A. Mulvihill, pater Valerijan Jenko, pater Ciril Božič, Jože Čuješ, Helen Brown, Stephan Šernek in Peter Mandelj, je že sestavil pravila organizacije ter se po predpisih registriral pri Department—u of Services.

Čeprav je kot cilj te zbirke zelo velika vsota denarja, odbor upa, da jo bo mogoče s pomočjo radodarnih rojakov nabrati v teku kakih dveh let.

Cela zamisel zbirke, čeprav zveni nekoliko ambiciozno, je hvalevredna in zato prav radi objavimo, da se s prispevki ali za informacije obrnete na "HELP"—el. Eleonore White, P. O. Box Kurnell, Sydney, 2231, tel. (02) 668-9763

kaj, kje, kdo?

Po tri in pol letni praksi v Južni Afriki je vrnil v Melbourne dr. Branko Česnik, in Bebe in Pavla Česnika. Branko se je strokovno usposabljal v največji bolnišnici za temnopolte ljudi v Južni Afriki, ki se nahaja v mestu Soweto pri Johannesburgu. Bolnišnica ima na razpolago 8000 postelj, deluje pa v njej čez 500 zdravnikov. Po povratku v Melbourne je mladi zdravnik Česnik takoj dobil mesto v Prince Henry Hospital-u. Po opravljenih zadnjih pitih bo postal specialist za notranje bolezni.

V nedeljo, 19. maja je družina Pavla in Seril Šraj iz Brightona dobila prirastek obliki 3 kg težke hčerke, kateri bodo dali ime Lenka. Mamica in hčerka sta se za to priliko mudili v Brighton Community Hospitalu, kjer sta bili deležni najlepše nege.

UMRLI SO:

13. marca 1985 Antonija Glušič, roj. Lesjak, rojena 17. januarja 1936 v Trebelnem pri Kamniku.

28. marca 1985 v Canberri Danica Pavlič, v starosti 56 let, doma iz Postojne.

6. aprila 1985 Vinko Habjan, roj. 12. aprila 1945 na Golniku.

19. aprila 1985, Marija Goleman, roj. Kornhauser v Domajncih v Prekmurju I. januarja 1928, umrla v Auburnu, N.S.W.

20. aprila 1985 v Bondi, N.S.W. Mario Pahor, roj. 27. januarja 1911 v Novi vasi pri Novi Gorici.

20. aprila 1985 v Newcastle, Johan Munvič, star 73 let, po rodu iz Kočevja.

PREJETA POŠTA

Prejeli smo "Vestnik"!

Podpisani si dovoljujem – sicer malo pozno, a upam ne prepozno – prispevati moje skromne misli glede vašega uvodnika v marčni številki 1985 pod naslovom: "Da ne bo prepozno".

Hvalevredno je, da ste dvignili glas glede usode starejših članov naše slovenske skupnosti. Leta neizbežno bežijo mimo nas, a mi ne zavedamo, da bomo jutri topi. Abrahamova leta, ali smo celo tik pred pokojninskimi. Nedvomno so med nami tudi taki, ki so potrebni bratske pomoči, ljube domače besede, a ker te ni, so primorani iskati strehe med tujo okoliščino. Vse to in ono vpliva na duševno zdravje in nič čudno, da preje ali slede podležje.

Gradimo slovenske domove, lahko smo tudi nje ponosni, toda ali mislimo na leta, ki so pred nami, torej na socialno plat? Prepričana naša starost je med 50 – 60 let, ter kaj potem? Ali bomo ono, kar se je zgradilo s slovenskimi žulji tudi obdržali, kajti novih priselcev z zelo redkimi izumami ni! Menim, da vse preveč mislimo na sedanost, ter ne na bližnjo bodočnost! Nastopi starost in osamljenost, kam se hoče podati siromak, ki nima nikogar domačega kroga? Prisiljen je iskati streho in bolniške pomoči pod tujo streho, med tujim ljudstvom! Zavedam se, da to ni vedno in povsod izvedljivo, ampak le v nekaterih središčih, kajti raztreseni smo po ovčice. Radi tega več kot več je hvalevredna pobuda P. Bazilija v Kew glede oma ostarelih in nekaj podobnega ima načrtu P. Valerijan v Veselovem.

Slovenski domovi, kakor ostali bodo sekakor še živeli kakih 20 let, naka, ko ne bo sveže krvi, ki bi povzela dediščino, bodo zamrli. A socialne in dobrodelne zgradbe so vedno potrebne in bodo bele v vsakršnem okolju. ...

To so moje skromne misli, saj sem sam eden izmed onih, čeravno hvala Bogu še ne v tako kritičnem položaju!

S pozdravom vaš vdani naročnik

Janez Primožič, Garina, Queensland

Spoštovani!

Zopet je prišel trenutek, da se vam malo oglasim s svojimi verzmi.

Pošiljam vam dve pesmici, kateri sta bile deklamirani na materinski dan. Verjetno so za majsko številko prepozne. Če so vredne jih objavite v Vestniku v juniju, saj mati je vredna lepih besed celo leto, ne le en dan. Prilagajam tudi skromno pesem, ki sem jo napisal za 30. obletnico Vestnika. Četudi je tako preprosta, sem v njo skušal vliti nekaj svoje ljubezni s katero čutim sad pisane slovenske besede daleč od domovine – in to lista "Vestnik".

Pesem za Vestnik vam pošiljam že sedaj, ker v juniju grem z družino na oddih v domovino za štiri mesece. Torej je sedaj čestitiam Vestniku za 30. obletnico. Pojdimo tako naproti pideseti obletnici z ljubeznijo do naše dragocene materine pisane besede.

Malce sem pa le uspel, da imate enega naročnika Vestnika več od tukaj, ki se je naročil pred dobrim mesecem.

Naj za danes končam v upanju, da kdaj pozneje se vam še kaj oglasim.

Lep pozdrav od

Ivana Lapuh z družino iz Morwella.

Ob 30. obletnici "Vestnika"

Je seme v svetu tujem vzklilo, ki si vsejal ga ti rojak; se na papir beseda zliha, to želel je – Slovenec vsak.

O zibka skromna v srcu nam bogata, kjer se rodil je Vestnik naš; skozi burjo njega pot vodila, da tu svoj list Slovenec imaš.

Naš Vestnik list slovenski cvet, ki let nam trideset cveti; zapiše zlatih pideset naj let in Bog mu daj, da še dehti.

Ivan Lapuh

NE POZABITE

NA KVINTET ŠTATENBERG

REZERVIRAJTE PRAVOČASNO!

Pri Rizmalovih se je 29. t. m. oglasila štorčija ter jim pustila hčerko, kateri sta očka Vinko in mamica Elica dala ime Zalika. Če boste morda v bodočnosti kdaj na slovenski radijski uri zaslišali tudi otroško vekanje, boste vedeli odkod in zakaj.

Družina Dragice in Virgilija Gomizelj je soet v novicah. Hčerka Vivian je 28. maja napolnila 21 let in seveda ob veseli družbi tudi prejela svoje stanovanjske ključke in mnogo drugih daril.

DANNY HLEBANJA

PRVAKINJA – NADJA BIZJAK

O Nadji Bizjak, avstralski mladinski prvakinji v namiznem tenisu smo v Vestniku že pisali.

Nedavno se je Nadja, kot članica avstralskega tima, vrnila s tekem za svetovno prvenstvo in za prvenstvo Commonwealtha. To ni bilo nič novega za 20-letno Nadjo, saj ima za seboj že dosti takih tekmovanj. Prvikrat je zastopala Avstralijo že leta 1982 v Bombay-u.

V naslednjem objavljamo izveček iz lokalnega časopisa in to v angleščini, da bo lažje razumljivo tudi našim mladim.

When Nadia finishes her course, she wants to take up a physical education position in a secondary school.

She also realises her success in table tennis has opened up for her opportunities not normally available to other young women her age.

"The Commonwealth championships were held on the Isle of Man, where such people as Robert Saggster live.

"It's really interesting travelling around, not only because of the people you meet at the competitions.

"I think I've made a lot of friends when I've gone overseas and played against some very good people."

"Table tennis in Australia is

Naša mlada generacija se vedno bolj uveljavlja na najrazličnejših področjih tukajšnjega življenja.

Žal je mnogo tudi takih, katerih uspehi med slovensko javnostjo niso dovolj poznani, to radi tega, ker večina iz skromnosti ne oznanja svojih dosežkov. Tu in tam pa nam le uspe odkriti te skromneže in samo prav je, da jih predstavimo tudi naši javnosti.

Tako smo zvedeli, da se je v športu streljanja s pištolo zelo uveljavila Dani Hlebanja iz Albury.

Ceprav se je pričela s tem športom - streljanje z zračno pištolo in s pištolo tipa Standard 22 - baviti šele pred petimi leti, je požela že kar lepo število priznanj. Kot članica in sedaj tudi tajnica Albury and District Pistol Club-a je v tekmovanjih dosegla odlična mesta.

Njeno stanovanje -krase trofeje: 2nd Master Grade 1983 Ladies Match, zlata kolajna v N.S.W. Pistol Championship 1983, Ladies Air B. Grade v Wagga ter srebrno kolajno na N.S.W. Pistol Championship 1983 - Free pistol. Izkazala pa se je poleg drugega tudi na 1983 Junee Centenary Celebration na Central Victorian Championship, Ladies Match v Sheppartonu in v tekmah za Olympic Fund rising leta 1984.

Dani je bila rojena še v Sloveniji in sicer v Kranjski Gori. Šest let stara je prišla s starši v Avstralijo. Naselili so se v kjer je tudi dokončala šole. Danes je zaposlena kot demonstrator pisarniških in računalnih strojev pri tvrdki, ki deluje na tem področju v Albury.

Verjetno je Dani danes še edina Slovenka, ki se ukvarja s tem športom v Avstraliji, lahko pa, da v bodočnosti ne bo dolgo tako, saj zgledi vlečejo.

classified as an amateur sport, but in many of the other countries, you could class it as professional.

"They seem to get a lot of encouragement and support from their schools so often the good players are fairly young.

"I lost a game to a girl from Hong Kong, who eventually was runner up in the competition.

"In the world championships, there was a 16-year-old girl from Hungary playing who was very talented."

Australia's results overall in the Commonwealth championships saw the team placed sixth out of 16 countries.

"Our last result was ninth, so we made and improvement."

At the world championships in Gotenburg, Sweden, the Australian team played against 58 countries and finished in 23rd position.

"Table tennis is a good game, it's challenging, it keeps you on your toes and thinking.

"Skill comes into it a lot and that makes it interesting."

Next on Nadia's sporting agenda is the round of metropolitan and country competitions playing for her home club.

OJ, TRIGLAV MOJ DOM!

Po tem, ko sta se Borut Bergant in Tomo Česen povzpela po neosvojeni severni steni na 8505 m visoki vrh Jalung Kangu, je sledila tragedija.

Oba slovenska plezalca sta se podala proti vrhu Jalung Kanga iz četrtega višinskega tabora (8.100 m) ob zori na 22. aprila. Po desetih urah plezanja sta dosegla vrh, kjer sta ostala približno pol ure in zasidala nanj nepalsko in slovensko zastavo.

Ko sta začela sestopati je bazni tabor izgubil radijsko zvezo z njima. Drugi člani odprave so ponoči skušali najti navezo, ki se je vračala z vrha, vendar se jim to ni posrečilo.

Naslednje jutro je Česen prišel do tretjega višinskega tabora in povedal, da je Bergant, ki je imel pri sebi "talkie-walkie" padel, njegovega trupla pa ni mogel najti. Česen je bil prisiljen, da je šele ob zori nadaljeval sestop.

Tudi kasnejša prizadevanja odprave, da bi našli truplo so bila brez uspeha.

Petnajstčlanska slovenska alpinistična odprava "Jalung Kang 85" je iz Slovenije odpotovala 26. februarja.

Prvi tabor so si postavili na višini 5720 m 6. aprila, en teden pred načrtom. Vzpenjali se niso po nobeni od pripravljanih variant, temveč so se odločili za smer, ki jo je leta 1983 v severni steni poskušala brez uspeha preplezati nemška odprava.

Borut Bergant je bil star 31 let in po poklicu učitelj telesne vzgoje v Trzinu. Zapušča ženo in dvojčice. Bil je preizkušen alpinist, ki je preplezal večino težkih klasičnih smeri doma in tudi v tujini. Sodeloval pa je v številnih odpravah: Kavkaz 75, Gašerbrum 77, ADZ 58, Everest 79, Lotse 81 in Anapurna 83.

ČETVERČKI V SLOVENIJI

V petek, 17. maja so se 23-letni Škof-jeločanki Mateji Logar v kranjski porodnišnici rodili četverčki – trije dečki in ena deklica.

Vsi štirje bodo morali še nekaj časa ostati v inkubatorjih, drugače pa so zdravi. Tudi mamica, ki je sama eden od dvojčkov se dobro počuti in vesela, čeprav je pred njo tudi mnogo skrbi. Četverčkombodo dali imena Nina, Rok, Jan in Tadej. Četverčke so ugotovili že v sedmem mesecu nosečnosti z ultrazvokom. Zadnjič so se četverčki rodili 14. 3. 1978 v Mariboru.

IZPOLNITE, POŠLJITE NA NASLOV: Vestnik, P.O.Box 56, Rošanna, Vic. 3084

Naročam / Plačam naročnino za Vestnik

Priimek in ime.....

Naslov.....

Datum.....Podpis.....

Čez mejni prehod Korensko sedlo so šli lani štirje milijoni potnikov. Cariniki pa so pri tem poleg svoje službe bili mnogokrat tudi zdravstveni delavci in turistični svetovalci.

Na konec tedna je ta gorski prelaz, v višini 1073 m med Koroško in Gorenjsko, običajno prešlo do 80 avtomobila.

Ta prehod dopušča izjemoma po petih vstopnih in eno izstopno kolono, sedaj pa se je vgreznil del ceste in je postal promet omejen.

Lani so na obmejni postaji pregledali 27.000 vozovov, tujcem pa dajo v sezoni tudi 2000 prepustnic za vstop v Jugoslavijo.

Ker je sedaj promet radi slabe ceste za avtobuse prepovedan, jih Avstriji preusmerjajo v Rateče, kjer se je pa itak promet v preteklem letu povečal za 20%. Saj je prestopilo mejo 1,1 milijona potnikov.

Most čez Krko v Potoku pri Straži na Dolenjskem se je zrušil pod tovornjakom s priklopnikom, težkim poldrugo tona. Lesen most v dolžini 9 m je popolnoma uničen.

V Topolščici so proslavili 65-letni jubilej tamošnje bolnišnice in 60-letnico disperanzerja za pljučne bolezni ter tuberkulozo.

Inflacija še vedno ni ustavljena. Tanjug poroča, da so cene na drobno od aprila lani pa do letošnjega aprila narasle za 80%

Podatki kažejo, da je med močnejšimi konvertibilnimi izvozniki v Jugoslaviji spet najuspešnejša Slovenija, ki je v štirih mesecih tega leta izvozila na te trge za 8,6 odstotkov več, kot druga tega obsega, namreč Srbija brez pokrajim.

Izvoz Jugoslavije v razvite dežele se je povečal za 2%, a uvoz iz teh držav se je povečal za 14%.

Izvršni svet SRS je sprejel stališče, da novi devizni zakon in zakon o kreditnih odnosih s tujino, kakršna sta bila predložena, ne odgovarjata ureditvi tega področja in bo predlagal, da ga slovenska delegacija v zboru republik ne sprejme. Predsednik republiškega IS Dušan Šinigoj je dejal, da ima ta predlog v mnogih elementih težnjo vračanja v etatizem.

Za en avstralski dolar so 17. maja plačala cca 185 dinarjev. Oblasti pa opozarjajo naj navni kupci ne nasedajo ki skušajo kupčevati z devizami. Najza-

V šentjurski občini pri Celju so imeli na 16. maja veliko neurje, ki je povzročilo za 15 milijonov dinarjev škode.

ZAVAROVANJE
stanovanj, nepremičnin, motornih vozil, življenjsko, starostno, bolniško itd. preskrbi
ČESNIK PAVLE – C.M.L.
Tel.: 607 6111, 20 783, A.H. 598 0049

Melbournskim rojakom je na uslugo
ZOBNI TEHNIK – DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 Wridgway Ave., Burwood, Vic.
Izdela umetnega zobovja in vsa popravila
Full denture service and repairs.

IZREDNI SESTANEK S.D.M.
Člani S.D.M. so se 21. 4. 1985 zbrali na posebnem sestanku, kjer jim je odbor razložil načrte za bodoče projekte, sedaj ko so dela na dosedanjih popolnoma dokončana.
Članom je bil razložen finančni položaj društva, ki je kljub odplačevanju posojil kar zadovoljiv. Odbor je predlagal, da naj se bodoča dela pri društvu osredotočijo na potrebe naše mladine in upokojencev. Istočasno pa so bili tudi člani naprošeni, da predložijo svoje ideje.
Prisotni so tudi odobrili dosedanjilo pri Vestniku ter bili mnenja, da naj se nadaljuje v isti smeri s tem, da vzame v obzir večje sodelovanje ostalih v Koordinacijskem odboru povezanih slovenskih društev.

TRIUMF IN TRAGEDIJA

Letos 8. maja je minilo 40 let odkar se je končala 2. svetovna vojna na evropskih bojiščih. Pri vseh narodih, ki so bili udeleženi v tej strašni moriji so se spomnili te obletnice. Eni so jo slavili kot obletnico zmage, drugi pa, posebno oni, ki so bili poraženi, pa so proslavljali 40 let neprekinjenega miru.

Tudi za Slovence je ta obletnica pomembna, saj je marsikateremu preusmerila tok življenja. Iz domovine so bili pregnani tuji okupatorji, a rane bratomornih štirih let se ne dajo izbrisati. Medtem, ko so ljubljanske ulice odmevale od zmagovalnih sprejemov partizanskim enotam, ki so Sloveniji prinesle tudi nov socialni red, so tisoči nastopili pot begunstva.

Spodnji odlomek posnet iz nadaljevanke Mirana Sattlerja "Zadnji in prvi dan" objavljane v teku preteklih mesecev v ljubljanskem "Delu" je nazorna in pretresljiva slika, ki nam podaja vzdušje tistih dni, polnih vzhicjenja, pa tudi tragike:

In še nečesa nisem pozabil. To se je bilo zgodilo sicer naslednji dan, a če se spomnim, kako zaman sem čakal telefon, da bi pozvonil prvi dan svobode, se vedno spomnim tudi še na to.

Partizanski vodnik, star kakšnih petindevet let, visoke postave, s titovko, močno poveznjeno na desni uhelji, je pričakal patroljo na dvorišču invidskega doma pred kupom drobnega premoga. Tega so pred dnevi še Nemci napeljali. Okupator je imel v domu bolnišnico. Precej tega premoga je bilo že nasutega skozi veliko kletno okno. Premog se je svetil, kot bi bil moker.

Patrolja – trije fantje, eden med njimi starejši partizan, druga mobiliziranca, je pripeljala mladeniča, ki sem ga navidez poznal. Živel je na Mivki. Tako se je reko spomnemu delu trnovskega predmestja. V trnovski cerkvi je pomagal zvoniti, so govorili, med mladimi, da je znal najlepše potkavati. Tudi ministrant je bil. Suh pa tako, da se je skozenj videlo. Zlepa ni dal nikomur oči. Ali pa samo za hipec, kot bi kaj prikralival ali še česa srmoval, kot bi kaj ukradel ali se česa bal. Nekaj puotuhnjena je bilo na njem. Štel je kakšnih devetnajst let, več ne.

Kaj več o njem nisem vedel. V osvobodilni fronti ni delal. Če je bil organiziran na drugi strani, pa tudi nisem vedel. O njem so vedeli več drugi, zato so šli ponj. Med vojaki je stal,

kot bi slučajno zašel mednje. Gledal je na tla.

A, ta je tisti! je rekel vodnik in si za pasom popravljal veliko pištolo. Vojakom je odsekano ukazal, naj brž najdejo kos žice. Navadne, kakršnekoži, je naročeval, tudi zarjavela je dobra! Vojak, golobrad, mobiliziran pred mesecem dni, tik pred koncem vojne, je prinesel kos zveržene bakrene žice, oblečene v svetlordeč svecfran izoliran trak.

Odično, ga je pohvalil vodnik in ukazal privedenemu, naj da roki na rit. Vodnik je žico malce poravnal, nato pa na hitro, z vajenimi kretnjami, grobo zvedal mladeniču roki. Ob tem se je samozadovoljno nasmešnil.

Videl sem, kako trdo je žica stisnila fantovi zapestji. Dlani in prsti so postali beli kot pri mrtvecu.

Te žice ti tudi bog ne bo več odvezal, je rekel vodnik in se zarežal. Ozrl se je po nas radovednežih. Njegova pripomba pa je bila samo njemu smešna.

Mladenič z zvezanimi rokama na hrbtu je počasi dvignil pogled. In kot bi z očmi pregledal vse tisto, kar ga je prej, ko je skrival pogled, delalo potuhnjenega, je izginilo. Nič kaj takega ni bilo več na njem. Velike rjave oči so gledale široko. V njih se je pretakal ponos. Veliko ponosa; kot bi ga oči hotele v tem trenutku izkoptati.

Znova pa je v trenutku tudi to pregнал iz pogleda. Oči so se mu zasvetile v začudenju,

DISCO
.....
at
SLOVENIAN ASSOCIATION MELBOURNE
82 Ingrams Rd., Research
from 7.30 p.m. onwards
EON – F.M.D.J.
Cost: 3 dollars for Youth Club Members
6 dollars for Non-members
Lots of Prizes
to be won!
For further details ring:
Sandra Krnel, tel. 850 7349

kot bi v vodniku nenadoma prepoznal starega znanca. Dosej ni vedel, kam bi dal ta obraz, zdaj pa se je spomnil. Oholo je dvignil glavo. Pokazati hoče, da so ga aretirali, sem pomislil, da ima roke zvezane na hrbtu z žico, da ga vodnik muči in ponižuje.

Vodnik ga je porinil proti oknu, skozi kate-rega so Nemci vsuli že polovico premoga. Mladenič se je komaj obdržal na nogah. Njegove oči so postajale še večje in vse tisto od prej, je izginilo v njih. Ničesar več ni bilo, vse se je spremenilo. Presenečenje je bilo njegovo blede obličje. Ko se je ujel na kosih premoga in obstal, mu je v lica na rahlo planila kri. Vrzaval se je. Saj ni bil tako majhen. Kot bi zasopel stopil na neki vrh, ki ga je želel osvojit. Celo nekaj domišljavega je bilo v tem njegovem nastopu.

Vodnik je bil en, dva, pri njem in ga pahnil proti oknu. Mladenič je padel na obraz čez policio okna v premog. Rdečkasta žica na rokah je bila videti kot žila, ki moli iz dlani. Vodnik je obstal nad njim, podoben boksarju, ki je podrl nasprotnika. S škornji ga je začel brcati v rit. Mladeniča je naposled pograbil plaz premoga in ga odnesel v klet. Doli je z obrazom proti nam, obmiroval. Iz ust mu je tekla kri. V obraz je bil črn kot zamorec.

Pred tednom dni sem sam ležal takole nemoten na betonu v ljubljanski politični policiji. V nekem stranskem sekretu, popolnoma črnih uhlyev. Agent po imenu Batagel me je tako silno oklofutal. Petindvajset klofut in še pet za dobro mero, sem mu jih dal, je rekel, ko sem obležal pod njim.

Strmel sem v negibno telo na koncu plazu premoga. Gnetli smo se, da bi ga bolje videli in slišali, kako sunkovito diha. Zagorela je misel o premagancih in zmagovalcih. O tem, kako sem bil ponosen pred tednom dni, da so me preteпали, da sem obležal na betonu, da so mi grozili s pištolo, da sem bil na smrt žejen, da sem pil vodo iz sekretu, ponosen, da sem bil na ta način premagani.

In hkrati grozno ponižan. Ko so me agenti stolkli kot prazno vrečo in mi potegnili hlače dol, je eden od njih lahko zmagovalno zakričal: Pogledjte, tako se nas boji, da se je posral!

Tisti v kleti se je obrnil na bok! Nato je vodnik zavpil: Konec predstave! fantje! Jutri naprej!

Nihče mi ni telefoniral prvi dan svobode, v teh trenutkih se mi tudi nihče ni zasmilil.

USPEHI STRELCEV IN JAHAČEV

Jugoslovanski strelci so v streljanju z zračno puško na svetovnem prvenstvu v Mehiki dosegli enega dosedanjih največjih uspehov.

Vsi trije, ki so tekmovali so prišli med prvih petnajst. Med jugoslovanskimi reprezentanti je bil tudi Slovenec Rajmond Debevec.

To je bila tretja srebrna kolajna v streljanju s puško, katero so dosegli jugoslovanski strelci do sedaj. Prvo so dosegli leta 1948 v streljanju z vojaško puško v Buenos Airesu – v ekipi sta bila takrat Pero Cestnik in Milovan Mihorko – in leta 1954 v Caracasu, takrat pa je bil v ekipi Slovenec Bogdan Jež. V olimpijskem matchu leta 1970

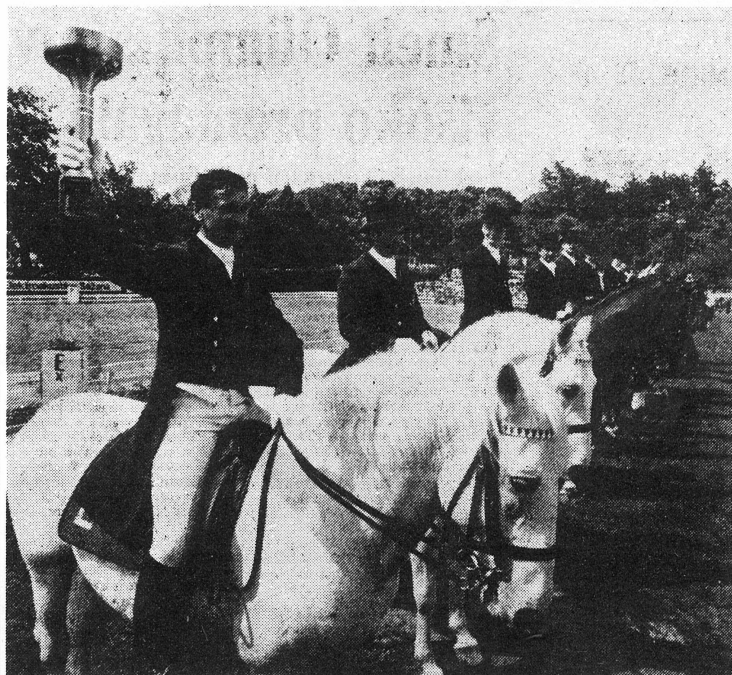
v Phoenixu pa so dosegli bronasto kolajno.

Ekipni uspeh so v Mehiki dopolnili še z odličnimi uvrstitvami v tekmovalstvu posameznikov. Djeko je bil s 584 krogi peti, Debevec s 583 krogi osmi, Maksimovič pa je s 579 krogi delil štirinajsto mesto.

Debevec je na lanskem mednarodnem turnirju v Haagu z zračno puško dosegel tudi državni rekord s 587 krogi.

Prvo mesto je v SP v Mehiki dosegel Francoz Heberle s 588, Drugi je bil Nemec Suess s 587, treji pa Avstrijec s 585.

Ekipno pa je bila prva Francija, druga Jugoslavija in tretja Nemčija.

NAJLEPŠI TRENUTEK – Alojz Lah (Maestoso Monteaura) s pokalom za zmago v prostem programu na lipiškem turnirju, v nalogi, ki je štela za svetovni pokal. (Foto: Srdjan Živalovič).

Jahači lipicancev so se v poslednjem mesecu dvakrat dobro izkazali.

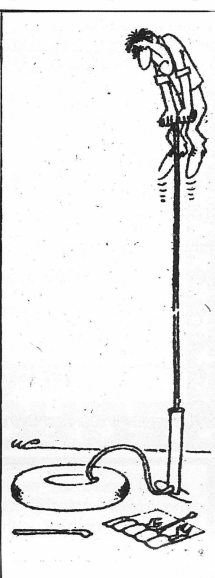
Na 12. maja so odlično štartali na novoustanovljenem prvenstvu za svetovni pokal v dresuri. Dušan Mavec je v odličnem nastopu za točke svetovnega pokala, v prostem programu, zasedel 2. mesto, samo 0,4 točke za nekdanjo olimpijsko zmagovalko in svetovno prvakinjo Švicarko Stueckelberger. V programu "Grand Prix" pa je Mavec zasedel celo prvo mesto. V obeh programih pa je zasedel tretje mesto tudi Slovenec Alojz Lah.

Za 405 obletnico kobilarne v Lipici pa so za svetovni pokal tekmovali v Lipici na 19. maja. Alojz Lah, ki je v Lipici od 1975 leta napredoval od konjarja do jahača je v kvalifikacijski tekmi za svetovni pokal v programu "Grand Prix" zasedel 3. mesto, medtem ko je zmaga pripadla 37-letnemu trenerju lipiške ekipe Dušanu Mavcu.

Točke za svetovni pokal po nastopih v Rimu in Lipici imajo: Lah 19, Mavec 18, Stueckelberger iz Švice in Linsenhoff iz Avstrije po 12.

OTVORITVIJO SVETOVNEGA PRVENSTVA – Srebrni fantje iz Ciudad Mexica (od leve proti desni): Sačir Djeko, Goran Maksimovič in Rajmond Debevec.

SVETOVNI REKORD V KOŠARKI

Na igrišču v Juršincih so mladi košarkarji iz Gabernika pri Ptuj izboljšali dosedanja svetovni rekord v nepretrganem igranju košarke, ki je bil doslej 76 ur. Mladinci so namreč igrali nepretrgoma kar 79 ur.

BADMINGTON

Na 3. mednarodnem prvenstvu Ljubljane v badmingtonu so bili razburjivi boji a je domačin vseeno pripadlo nekaj pomembnih zmag. Na tekmovalstvu so sodelovali tekmovalci iz Avstrije, Italije, Madžarske in Jugoslavije.

Pri moških sta prišla na tretje mesto Šepc in Sekereš, pri ženskah tudi Šepc na tretje mesto, pri moških dvojicah pa sta na drugo mesto prišla Erjavec – Vilar. Pri ženskih dvojicah sta zasedli tretje mesto dvojici Šepc – Miklič in Jelenc – Pohar. Pri mešanih dvojicah sta prišla na drugo mesto Šepc – Šepc.

LAHKA ATLETIKA

Na otvoritvenem mitingu letošnje sezone, ki je bil v Novi Gorici na 12. maja je bilo doseženih nekaj zelo dobrih rezultatov.

Mitinga se je udeležilo več kot 150 atletov in atletinj iz Italije, Avstrije, SZ, CSSR, Španije in Jugoslavije.

Lidija Lapajne, ki je dobila tudi pokal za najboljši rezultat na tem mitingu, je zlahka preskočila 187 cm, toda ni mogla doseči državnega rekorda, ki je 192 cm.

Za rekord pa je poskrbel mladi atlet iz Novega mesta Igor Primc. V metu diska je dosegel mladinski državni rekord. Vrgel ga je 53,94 m daleč.

AVTOMOBILIZEM

Na 8. rallyju Saturnus, ki je štel letos tudi za Evropsko prvenstvo je bil najboljši Slovenec na drugem mestu. Prvi je bil Italijan Quartesan. Slovenec Kuzmič je imel veliko smolo, ker je moral med tekmo, prvič na najhitrejši progi in drugič tik pred tem ko je že dohitel vodečega Italijana, zamenjati prazno gumo.

Brane Kuzmič, se sedaj s 63 točkami nahaja na 8. mestu v tekmovalstvu za EP. Kuzmičev avto Renault 5 turbo se je med tekmo tudi obrnil za 360 stopinj (prek strehe na kolesa) a je avto ostal praktično nepoškodovan.

ODBOJKARJI

V Mariboru se je končal kvalifikacijski odbojarski turnir moških reprezentanc za uvrstitev na Evropski Pokal na Nizozemskem.

Odbojarski reprezentanci Španije in Jugoslavije sta na tem turnirju osvojili prvi dve mesti in si tako pridobili pravico igranja na Nizozemskem od 29. septembra do 8. oktobra.

V tem kvalifikacijskem turnirju so tekmovala še Finska, Madžarske in Portugalska.

JUDO

Jugoslovanski judoisti so nastopili na evropskem prvenstvu v mestu Hamar na Norveškem. Z njihovim nastopom so bili doma kar zadovoljni.

Dragan Kusmuk, član sarajevske Bosne je v superteški kategoriji osvojil bronasto kolajno. Tekmovalca iz Slovenije, Cuk in Lensčak pa sta po treh zmagah in dveh porazih pristala na sedmih mestih.

PLAVANJE

Slovenski plavalec Darjan Petrič, ki naj bi letos nastopil na evropskem prvenstvu v Sofiji še vedno nima pravih možnosti za vadbo. Darjan služi vojsko na Reki. Vojaške oblasti so mu sicer odobrile 60 dni za priprave, toda njegov dosedanja trening je kljub vsem prošnjam in zagotovitvam še vedno samo polovičen. Kljub temu, da so funkciji iz Slovenije osebno intervenirali pri vojaških oblasteh in dobili zagotovilo, da je vse urejeno, da je Darjan odličen vojak, da ni nikakršnega problema je Darjanu dovoljeno v vodo samo v sredah tudi dopoldne. Od dveh treningov na dan je ostala samo obljuba.

ŠEST NAJBOLJŠIH

Posebna komisija revije Mladina je tudi letos izbrala najboljše mlade športnice in športnike Slovenije v letu 1984.

Izbrali so: Darjo Alauf, plavalko iz Trbovelj, večkratno državno prvakinjo. Veroniko Sarec, alpsko smučarko iz Ljubljane. Karmen Škulj, teniško igralko iz Ljubljane. Sama Kokorova, kotalkarja iz Opčin pri Trstu, evropskega kadetskega prvaka. Janeza Štirma, smučarskega skakalca iz Brega ob Savi in Saša Robiča, alpskega smučarja iz Jesenic, ki je na mladinskem SP osvojil drugo mesto v slalomu.

TEK ZMANJŠUJE TEK

Ljudje, ki se (zaradi dela ali športa) redno izpostavljajo telesnim naporom, redkeje zbolejajo za srčnim napadom ali arterosklerozo kot oni, ki skoraj vse življenje sedijo ali se vozijo z avtom. Pa tudi taki, ki redno vadijo doživijo srčni napad, imajo več možnosti, da preživijo.

Med 1000 člani združenja veteranov tekačev na dolge proge iz 29 držav dr. Ernest van Aaken ni našel niti enega primera srčnega infarkta, pa je te ljudi stare od 40 do 90 let opazoval pet let.

Dokazano je, da tek dobro vpliva na zvišan krvni pritisk, ki se čez nekaj časa zniža. Tudi odstotek maščob v krvi (trigliceridov holestrola) se zmanjša kar pomeni, da povprečna telesna aktivnost po svoje preprečuje razvoj ateroskleroze.

Nekateri se bojijo, da bodo po teku več jedli in se zredili. Čeprav se ne zdi povsem logično, pa je dejstvo, da tek apetita ponavadi ne poveča. Prav nasprotno zmanjša ga. Sistematični tekači skoraj dosledno nehaajo kaditi, poleg tega brez izjeme uživajo manj alkohola in v mnogih primerih celo povsem prenehajo piti.

Predsedništvo SFRJ je v sredo 15 maja iz svoje sredine izbralo Radovana Vlakoviča za predsednika in Simona Hosanjica za podpredsednika v naslednjem letu. Vlakovič, ki je že sedmi predsednik predsedništva, je po poreklu Srbijanec, star 63 let in predstavnik Vojvodine.

OGLAŠUJTE V VESTNIKU !

Kozamurnik

77. Gospod Kozamurnik in gospa Kozamurnica sta se hotela tudi zavrteti. Zleza sta vsak na svojega slona. Toda, joj, kako strašno sta se leseni živali zibali. "To ne bo imelo dobrega konca!" je po mislil gospod Kozamurnik.

78. In prav je imel! Že v naslednjem trenutku je zletel v velikem loku preko slonove glave ... se prekopicnil ... in ...

79. ... priletel ravno na kolena neke gospe, ki je sedela s svojo prijateljsko v gugačjem se čolnčku. Obe gospe sta se grozno ustrašili.

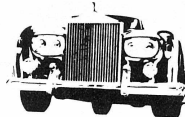
80. "Tak tako!" je zavpila ena izmed njih. "Počakaj, grdoba, naučiva te spodobnosti! Drži ga, Ana!" Dehela gospa Ana je zagrabila gospoda Kozamurnika za glavo in ga potisnila pod klop. Nato sta mu naložili klofut in bunk, da že od svojega dvanajstega leta ni pomnil enakih.

TONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

• Splošna avtomehanika FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

• Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije

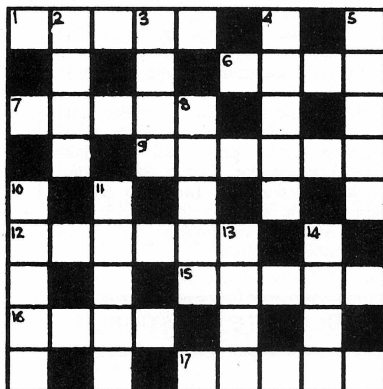
VODORAVNO:

ZA BISTRE GLAVE — štev. 5
Sestavljen S.P.

1. igračka
6. težinska mera
7. potop
9. zastava
12. sramotni akt
13. tujka za 'zbogom'
16. zdravilna rastlina
17. rešiti

NAVPIČNO:

2. Kaznivo dejanje
3. vreča vode
4. savana
5. češarek
8. predenje
10. evropski nomad
11. groba moka
13. igralna karta
14. uplenjen.

PROVINCIAL RESTAURANT

FULLY LICENSED
AUSTRALIAN AND CONTINENTAL CUISINE

Open for lunch — Monday to Friday, for dinner — Tuesday to Saturday
Sunday by arrangement — large bookings only

Alkoholne pijače v steklenicah — po trgovinskih cenah
Glasba iz magnetofonskih trakov

GOVORIMO SLOVENSKO !

107 Johnston St., Fitzroy, 3065 — Phone 417 2966

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 12. JUNIJA 1985
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.

Iz Sydneya: 12/6/85 ob 12.35

Prihod v Ljubljano:

Iz Melbourn: 12/6/85 ob 15.00

13/6/1985 ob 06.25 zjutraj

Za vse potnike velja ena ekonomska cena: polet iz drugih mest — iz Brisbana do Sydneya, iz Hobarta ali Adelaide do Melbourn — in nazaj je vključen v ceni celotnega poleta. Zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanja. PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee

RADIATOR SERVICES
560 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.

POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 — A.H. 337 2665

ZA VSA TISKARSKA DELA
se z zaupanjem obrnite na

DISTINCTION PRINTING
164 Victoria St., Brunswick, Victoria
Tel.: 380 6110

Lastnik: Simon Špacapan

REŠITEV KRŽANKE ŠTEV. 4

Vodoravno: 1 teror, 6 muka, 7 letos, 9 ječati, 12 prepad, 15 jelen, 16 Irak, 17 napad.

Navpično: 2 števnik, 3 ovoj, 4 rudar, 5 nakit, 8 sedaj, 10 april, 11 pehar, 13 deva, 14 reka.